

УКРАЇНА

(19) UA (11) 19422 (13) U
(51) МПК (2006)
A61N 1/16 (2006.01)
A61N 1/02
A61N 1/06

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ

ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) БІОКОРЕКТОР

1

2

(21) u200606876
(22) 19.06.2006
(24) 15.12.2006
(46) 15.12.2006, Бюл. № 12, 2006 р.
(72) Волков Олексій Євгенійович
(73) Волков Олексій Євгенійович
(57) 1. Біокоректор, що містить діелектричну пластину (1) з двома робочими поверхнями, на яких розміщені металеві аплікатори, при цьому на першій робочій поверхні розміщені аплікатори у формі трьох - (2), чотирьох - (3), п'яти - (4), шести - (5) та восьмипроменевої (6) зірок, а на другій робочій поверхні діелектричної пластини (1) опозитно розміщені два аплікатори (12), (13), кожний з яких ви-

конаний у формі n-променевого пилкоподібного багатокутника, який **відрізняється** тим, що перша робоча поверхня діелектричної пластини (1) обладнана п'ятьма додатковими аплікаторами, один з яких виконаний у формі восьмипроменевої зірки (7), а чотири інших виконані у вигляді тупокутних трикутників (8), (9), (10), (11), які розташовані, як вказано на фіг. 2.

2. Біокоректор за п. 1, який **відрізняється** тим, що діелектрична пластина (1) вкрита шаром (15) діелектричного матеріалу.

3. Біокоректор за п. 1 який **відрізняється** тим, що кожен з аплікаторів (12), (13) має (n) променів (14), де $6 < n < 22$.

Корисна модель стосується захисту біологічних об'єктів (наприклад, людей, тварин, тощо) від негативних випромінювань, що супроводжують роботу електричних та енергетичних приладів, та може бути використана у побутових умовах, у повсякденному житті, а також у медицині, біології, тощо.

У процесі життєдіяльності людина постійно знаходиться у єдиному енергоінформаційному полі, яке створюється у результаті складання полів від джерел випромінювання, а саме, електромагнітного, космічного, біологічного тощо. Методами математичного моделювання був розроблений енергоінформаційний спектр частот живої матерії, що впливає на фізичні й фізіологічні процеси через єдине енергоінформаційне поле. З метою захисту біологічних об'єктів (людин або тварин) були створені пристрої для захисту від енергетичного впливу. Такі пристрої відносяться до класу апаратури, призначення якої є організація взаємодіючих полів, за рахунок випромінювань, що генеруються за допомогою пристрою. Пристрої для захисту від енергетичного впливу за своєю сутністю є біокоректорами, що поліпшують здоров'я людини, тварин та впливають на причини хвороб і запобігають їх виникненню. Ефективність роботи біокоректорів

доведена експериментально і добре проявляється при спостереженні ефекту Кірліан, що дозволяє таким чином "побачити" енергоінформаційне поле біологічних об'єктів.

Відомий біокоректор, що містить діелектричну пластину з двома робочими поверхнями, на яких розміщені металеві аплікатори, при цьому на першій робочій поверхні розміщені аплікатори у формі трьох-, чотирьох-, п'яти-, шести- та восьмипроменевої зірок, а на другій робочій поверхні діелектричної пластини опозитно розміщені два аплікатори, кожний з яких виконаний у формі пилкоподібного багатокутника [патент Російської Федерації №2259215, МПК А61N 1/16, опубл. 27.08.2005р.]. Біокоректор також обладнаний аплікатором у формі семипроменевої зірки. Характерною особливістю відомого пристрою є наявність додаткової діелектричної пластини, з розміщеними на ній аплікаторами у формі спіралей Архімеда.

Недоліком відомого біокоректора є його низька ефективність. Це обумовлено тим, що він не забезпечує необхідний ступень поляризації електромагнітного випромінювання, яке створюється зовнішнім джерелом випромінювання, що приводить до недостатньому послабленню зовнішнього електромагнітного випромінювання та недостат-

(19) UA (11) 19422 (13) U

ньому терапевтичному впливу на організм людини. Найбільша частка шкідливого для людини електромагнітного випромінювання розміщена у високочастотному спектрі, яка у відомому біокоректорі нейтралізується одним аплікатором з вісьмома променями, потужності якого недостатньо, що підтверджено експериментальними дослідженнями. Крім того, наявність у біокоректорі металевих намагнічених у одному напрямку стяжок призводить, у процесі його використання, до розмагнічення стяжок, що знижує ефективність роботи біокоректора. Також слід зазначити, що за рахунок використання в конструкції біокоректора додаткової діелектричної пластини та, як наслідок, збільшення просторового об'єму пристрою, утворюються небажані потоки енергії, які зменшують терапевтичний вплив біокоректора. Ще один суттєвий недолік цього пристрою викликаний тим, що з'єднання аплікаторів між собою веде до підвищення величини блукаючих токів, що приводить до розбалансування впливу аплікаторів на генерацію сигналу, який випромінюється біокоректором.

Найближчим аналогом технічного рішення, що заявляється, є біокоректор, що містить діелектричну пластину з двома робочими поверхнями, на яких розміщені металеві аплікатори, при цьому на першій робочій поверхні розміщені аплікатори у формі трьох-, чотирьох-, п'яти-, шести- та восьмипроменевої зірок, а на другій робочій поверхні діелектричної пластини опозитно розміщені два аплікатори, кожний з яких виконаний у формі п-променевого пілкоподібного багатокутника [патент Російської Федерації №2151619, МПКА61М 1/16, опубл. 27.06.2000р.]. Біокоректор також обладнаний аплікатором у формі семипроменевої зірки, який розміщений на першій робочій поверхні діелектричної пластини. Також конструктивною особливістю відомого біокоректора є те, що на другій робочій поверхні діелектричної пластини окрім двох опозитно розташованих пілкоподібних аплікаторів розташовані додатково два аплікатори у формі трикутника та восьмипроменевої зірки. Іншою особливістю біокоректора є те, що аплікатори, які розміщені на першій робочій поверхні діелектричної пластини та виконані у формі трьох-, чотирьох-, шести- та восьмипроменевої зірок, контактують між собою та два аплікатори, які теж розміщені на першій робочій поверхні та виконані у формі п'яти- та семипроменевої зірок теж контактують між собою. На другій робочій поверхні діелектричної пластини усі аплікатори контактують між собою.

Недоліком відомого біокоректора є його низька ефективність. Це обумовлено тим, що біокоректор не забезпечує необхідний ступень поляризації електромагнітного випромінювання, яке створюється зовнішнім джерелом випромінювання, що приводить до недостатньому послабленню зовнішнього електромагнітного випромінювання та недостатньому терапевтичному впливу на організм людини. Використання лише шести аплікаторів, які розміщені на першій робочій поверхні діелектричної пластини, один з яких є семипроменевою зіркою, не забезпечує інтенсивну поляризацію електромагнітного випромінювання. Використання восьмипроменевої зірки разом з семипроменевою

зіркою на першій робочій поверхні не забезпечує ефективну гармонізацію поляризаційних векторів, що зменшує діапазон робочих частот біокоректора та обумовлює низьку ефективність його роботи. З'єднання аплікаторів між собою веде до підвищення величини блукаючих токів, що приводить до розбалансування впливу аплікаторів на генерацію сигналу, який випромінюється біокоректором.

Найбільша частка шкідливого для людини електромагнітного випромінювання розміщена у високочастотному спектрі, яка у відомому пристрої нейтралізується одним аплікатором з вісьмома променями, потужності якого недостатньо, що підтверджено експериментальними дослідженнями.

Форма та конфігурація аплікаторів, які розміщені на другій робочій поверхні діелектричної пластини, не дозволяє досягти рівномірного та інтенсивного затухання високочастотного електромагнітного випромінювання.

Задачею корисної моделі є створення біокоректора, який характеризується ефективним перетворенням полів від джерел електромагнітного випромінювання у широкому діапазоні частот, забезпечує досягнення значного терапевтичного впливу на біологічні об'єкти, зокрема на організм людини.

Поставлена задача досягається тим, що у відомому біокоректорі, що містить діелектричну пластину (1) з двома робочими поверхнями, на яких розміщені металеві аплікатори, при цьому на першій робочій поверхні розміщені аплікатори у формі трьох- (2), чотирьох- (3), п'яти- (4), шести- (5) та восьмипроменевої (6) зірок, а на другій робочій поверхні діелектричної пластини (1) опозитно розміщені два аплікатори (12), (13), кожний з яких виконаний у формі п-променевого пілкоподібного багатокутника, згідно до корисної моделі, що заявляється, перша робоча поверхня діелектричної пластини (1) обладнана п'ятьома додатковими аплікаторами, один з яких виконаний у формі восьмипроменевої зірки (7), а чотири інших виконані у вигляді тупокутних трикутників (8), (9), (10), (11), які розташовані, як вказано на Фіг.2.

У окремому варіанті виконання біокоректора діелектрична пластина (1) вкрита шаром (15) діелектричного матеріалу.

У окремому варіанті виконання біокоректора кожен з аплікаторів (12), (13) має (n) променів (14), де $6 < n < 22$.

Технічним результатом корисної моделі є отримання більш високого рівня затухання зовнішнього електромагнітного випромінювання, що досягається за рахунок збільшення ступеня його поляризації за допомогою пристрою, що заявляється. Це стає можливим завдяки виконанню пристрою з п'ятьома додатковими аплікаторами (7-11). Розташування додаткових аплікаторів (7-11) на першій робочій поверхні діелектричної пластини 1, як це зображено на Фіг.2, дозволяє оптимально поєднати їх дію з дією аплікаторів (2-6) та підсилити її, що забезпечує максимальну поляризацію та послаблення зовнішнього електромагнітного випромінювання та максимальний терапевтичний вплив на біологічний об'єкт. Завдяки використанню додаткового аплікатора (7), значно збільшується ефективність роботи пристрою у

високочастотний складовий спектру випромінювання. Вибрана орієнтація променів додаткових аплікаторів (8), (9), (10), (11), які виконані у вигляді тупокутних трикутників, створює локальне джерело підвищеної напруги наведеного у пристрої поля, вектор якого направлений проти вектора зовнішнього поля електромагнітного випромінювання, що посилює ступень поляризації простору навколо біокоректора та дозволяє досягти інтенсивності затухання електромагнітного випромінювання у широкому діапазоні частот.

Сукупне розташування аплікаторів (2-11) на першій робочій поверхні діелектричної пластини 1, у достеменній відповідності до зображення на кресленні (Фіг.2), є обов'язковою умовою для досягнення зазначеного заявником технічного результату. У результаті тестувань пристрою було встановлено, що при іншому розташуванні аплікаторів (2-11) на першій робочій поверхні діелектричної пластини (1) відбувається деструктуризація наведеного поля та суттєве зменшення впливу біокоректора, що заявляється, на біологічний об'єкт.

Форма аплікаторів (12), (13), які розміщені на другій робочій поверхні діелектричної пластини (1), та кількість їх променів (14), що вибрана у відповідності до вищевикладеної залежності, теж забезпечує рівномірність затухання електромагнітного випромінювання у широкому діапазоні частот.

Покриття діелектричної пластини (1) шаром (15) діелектричного матеріалу запобігає контакту аплікаторів з атмосферним повітрям та пошкодженню мікроструктури аплікаторів, що дозволяє зберегти задані характеристики біокоректора.

Ефективність заявленого біокоректора неодноразово була підтверджена експериментально, як дослідженнями щодо ефективності захисту від шкідливого електромагнітного випромінювання, так і спостереженнями за біополем пацієнтів (біологічних об'єктів). Використання біокоректора відновлює біополе, сприяє покращенню імунітету людини, покращує її фізичний та емоційний стан.

На Фіг.1 зображений загальний вигляд заявленого біокоректора; на Фіг.2 - вид першої робочої поверхні діелектричної пластини; на Фіг.3 - вид другої робочої поверхні діелектричної пластини.

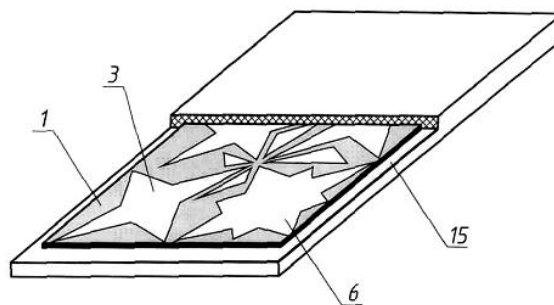
До складу біокоректора входить діелектрична пластина 1, що має першу та другу робочу поверхню, які знаходяться з обох сторін діелектричної пластини 1. При цьому, на першій робочій поверх-

ні діелектричної пластини 1 розміщені металеві аплікатори [див. Фіг.2]: аплікатор 2, виконаний у формі трьохпроменевої зірки, аплікатор 3, виконаний у формі чотирьохпроменевої зірки, аплікатор 4, виконаний у формі п'ятипроменевої зірки, аплікатор 5, виконаний у формі шестипроменевої зірки, аплікатор 6, виконаний у формі восьмипроменевої зірки. Також на першій робочій поверхні діелектричної пластини 1 додатково розміщені: аплікатор 7 у формі восьмипроменевої зірки, та чотири додаткових аплікатора 8, 9, 10, 11, які виконані у формі тупокутних трикутників. На другій робочій поверхні діелектричної пластини 1 [див. Фіг.3] опозитно розміщені два аплікатори 12 та 13, кожний з яких виконаний у формі n-променевого пилкоподібного багатокутника. Кожний з аплікаторів 12, 13 має чотирнадцять променів 14, як зображено на Фіг.3. Вказана кількість променів 14 знаходиться у діапазоні $6 < n < 22$, який зазначений у формулі корисної моделі, що заявляється.

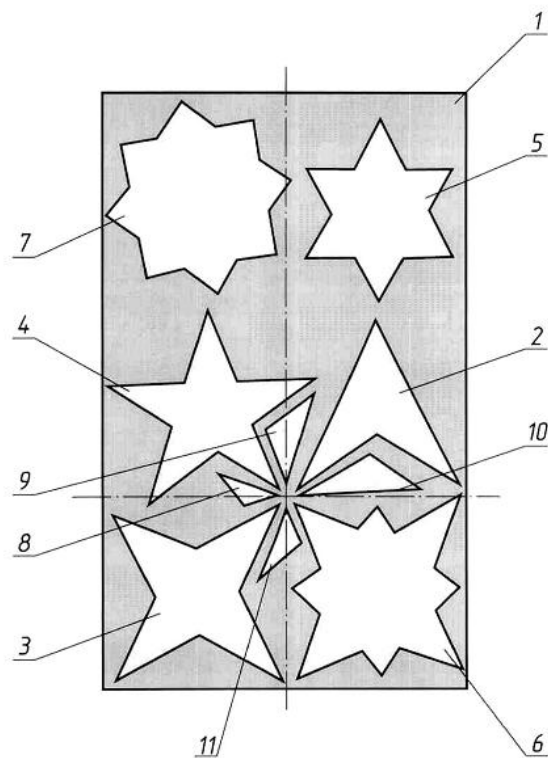
Діелектрична пластина 1, вкрита шаром 15 з діелектричного матеріалу, що дозволяє захистити її від пошкодження під час експлуатації.

Біокоректор працює таким чином.

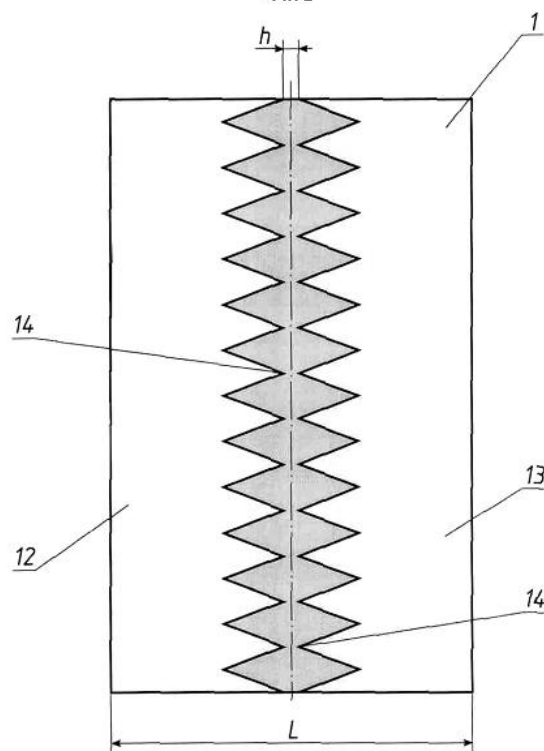
Біокоректор розміщують між джерелом випромінювання та біологічним об'єктом, що захищається (наприклад, людиною). Аплікатори 2-13, перетворюють поляризацію електромагнітного випромінювання таким чином, що параметри випромінювання зовнішнього поля в робочій зоні пристрою наближаються до нуля. Перетворення відбувається завдяки складанню векторів зовнішнього і наведеного в пристрої поля. Значення та напрямок вектору наведеного поля складається з вектором зовнішнього поля, що призводить до значного ослаблення зовнішнього поля та, як наслідок, до суттєвого зменшення його впливу на біологічний об'єкт. Розташування додаткових аплікаторів 7-11 на першій робочій поверхні діелектричної пластини 1, як це зображено на Фіг.2, дозволяє оптимально поєднати їх дію з дією аплікаторів 2-6 та підсилити її, що забезпечує максимальну поляризацію та послаблення зовнішнього електромагнітного випромінювання та максимальний терапевтичний вплив на біологічний об'єкт. Розташування на другій робочій поверхні діелектричної пластини 1 двох пилкоподібних аплікаторів 12 та 13, кожний з яких має чотирнадцять променів 14, забезпечує рівномірність затухання високочастотного електромагнітного випромінювання.

Фіг. 1

Фіг. 2

Фіг. 3